

[Johan Asmussen.]

Det ærede medlem fru Lis Groes havde af redegørelsen set, at der ikke deri var den helt store tillid til loven som konjunkturpolitisk instrument. Sådan kan man naturligvis også udtrykke det, når der står omtrent det modsatte. Fru Lis Groes mente at kunne udlede, at man dog havde håbet om at fremme den private opsparing. Efter min mening kan man også læse det sådan, at der ikke er noget håb om nogen videre privat opsparing. Det er alt sammen i det hele taget så usikkert og svævende, at det i virkeligheden ikke er noget grundlag at bygge på.

Fru Lis Groes fremdrog også som, jeg må måske sige en slags sagligt argument antallet af fogedforretninger, som var meget stort sidste år, nemlig ca. 46.000. Ja, det lyder voldsom stort; men det er dog ikke helt uden betydning, at sådan har det været i en årrække; stigningen har nærmest været bemærkelsesværdigt svag. Selv om fogedforretninger er et overordentlig beklageligt fænomen, kan jeg ikke se, at man deri i hvert tilfælde kan hente noget egentligt argument — og da navnlig ikke et argument for at foretage forandringer af konjunkturpolitiske hensyn.

Fru Lis Groes nævnte også begrebet en fortrydelsesparagraf som et eksempel på andre midler, man kunne tage i anvendelse for at komme de uheldige sider af afbetalingshandelen til livs. Her er der en ting, som jeg i hvert fald har en vis sympati for. Det kan vi ikke komme ind på just i forbindelse med dette lovforslag; men hvis man i anden forbindelse kunne komme frem til et rimeligt forslag i den retning, synes jeg det ville være tiltalende. Man kan uden tvivl også gribe til andre midler, men de har bare ikke noget at gøre med det, som tilsigtes i dag med dette forslag, nemlig en konjunkturpolitisk virkning.

Over for den virkning, som man tilsigter, og som man altså her, jeg havde nær sagt har dokumentation for at man ikke kan forvente at nå ved det foreslåede, står jo en række negative, betænkelige virkninger, som der også gøres rede for i den omtalte redegørelse. Det er ikke blot betænkelige virkninger over for den i og for sig begrænsede kreds af sælgere, det drejer sig om inden for afbetalingshandelen, men

også — og det vil jeg gerne særlig understrege — en række betænkelige virkninger over for de mindre erhvervsdrivende og andre svagt stillede købere. For man kan jo ikke ved at begrænse afbetalingshandelen ramme det, som man egentlig ville ramme, bortset fra — stadig væk — at det ikke er det, der er sigtet med denne lov, men vi kan jo ikke lade være at behandle det nogenlunde vævet ind i hinanden. Men begrænsninger i afbetalingshandelen rammer jo først og fremmest de svagest stillede, hvad enten det er private, nygifte, der som det har været nævnt, skal etablere sig i et nyt hjem, eller det er små erhvervsdrivende, det kan være landmænd, mindre fabrikker, fiskere, der skal have motorer til deres både o. s. v. For alle disse købergrupper vil en begrænsning i afbetalingsreglerne af den art, der her er tale om, virke hæmmende, og det er jo i hvert fald noget, der må tale imod, at man uden videre skrider til en sådan begrænsning.

Jeg må derfor på mit partis vegne indtil videre tage samme standpunkt, som den konservative ordfører, hr. Knud Thomsen, gjorde. Vi er betænkelige over for virkningerne, vi føler os lidet overbevist om, at det tilsigtede formål i det hele taget kan opfyldes, og vi vil derfor i hvert fald først afvente, hvad udvalgsbehandlingen kan føre til, før vi tager endelig stilling til forslaget, selv om jeg jo er klar over, at da det er et led i et forlig, så er resultatet givet på forhånd.

Niels Westerby: Det af justitsministeren fremsatte lovforslag er et resultat af et forlig, der er indgået mellem regeringspartiet på den ene side og det radikale venstre og venstre på den anden side.

Hovedsigtet med lovforslaget er at begrænse forbruget her i landet ved at fastsætte strammere regler for afbetalingskøb. Jeg tror imidlertid ikke, at man skal regne med, at det formål vil blive opfyldt. Det bedste, man kan sige om det fremsatte lovforslag, er, at det er nogenlunde uskadeligt, men på den anden side tror jeg, man må sige, at det er et slag i luften, en skueret i forhold til at løse de problemer, som man tilsigter at løse.

Afbetalingskøb adskiller sig fra andet køb på kredit ved én ting, nemlig den, at